

[Hagen Hagensen]

ningen om, at der er noget usagligt i det. Tværtimod må jeg mene, at det standpunkt, vi har taget, er udtryk for en saglig vurdering af forholdene. Sagen er jo egentlig den, at en gennemførelse af skatteministerens forslag ville betyde, at der blev rokeret meget rundt på lejeværdierne. Hvad hjælper det, at der stort set er balance, når det kommer til at gå ud over en hel del? Ganske vist får nogle gevinster, men dem, det går ud over, har i hvert fald ingen glæde deraf.

Den egentlige grund til, at jeg kommer herop, er, at jeg vil kommentere skatteministerens bemærkning om, at man kunne være blevet ved forhandlingsbordet, men at vi gik. Ja, det gjorde vi, da der stedse under gentagne drøftelser ikke kom noget nyt frem. Der kom en enkelt ting. Nu må jeg jo ikke gengive, hvad der er sket under drøftelserne, men jeg kan sige, at der kom noget om et loft, og hvor det lå, kan sådan set være lige meget. Vi tilkendegav, at det ikke var det, vi ønskede, og så var der faktisk ikke andet end at sige pænt farvel til hinanden og gå, og så står vi altså her med hver sit standpunkt. Jeg beklager det, for jeg tror, vi havde kunnet nå noget ved at fortsætte, men den fremstrakte hånd var der ikke.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når fremskridtspartiet med sine forslag vil lægge balsam på de meget hårde sår, kalder hr. Ole Olsen en sådan samaritanergerning asocial. Der vil jeg for det første gøre hr. Ole Olsen opmærksom på, at det, det drejer sig om, er ejerlejligheder, og ejerlejligheder er jo noget, som netop den socialt betrængte del af befolkningen – modsat hvad der lever af forestillinger i hr. Ole Olsens verden – gør brug af. Det er familierne med den beskedne økonomi, som rykker ind i ejerlejligheder, og som endnu ikke har råd til at købe et parcelhus, og for dem vil vi altså indrømme et standardfradrag.

Dernæst er det således, at vi vil give et standardfradrag for alle boliger, der svarer til værdien af det standardfradrag, som blev fastlagt i 1965, altså nu 7.000 kr., hvor det dengang blev fastlagt til 2.000 kr. Der kan ikke være nogen urimelighed i at sige, at der til alle udgifter på en ejendom bortset fra renter og ejendomsskatter glimrende kan

medgå 7.000 kr. Der er bestemt heller ikke noget asocialt i tallet 7.000. Derfor må jeg som sædvanlig totalt afvise, at hr. Ole Olsen har noget som helst begreb om, hvad der er socialt og asocialt i dette samfund. Hr. Ole Olsen burde omdøbe sit parti til asocialistisk folkeparti.

Bollmann (CD):

Jeg skal gøre det ganske kort. Ministeren sagde, der ikke var nogen provenugevinst ved forslaget gennemførelse. Det er ikke korrekt: der bliver opkrævet ekstra et beløb på 270 mill. kr. At man samtidig indfører fornuftige regler på andre områder, altså på tofamiliesejendomsområdet og for blandede ejendomme, er da i orden, men der er stadig væk et ekstra beløb til almindelige parcelhusejere på 270 mill. kr., samtidig med at den øvrige del af boligparken koster samfundet et tilsvarende beløb.

Hr. Bernhard Baunsgaard talte om meget voldsomme stigninger, så jeg en overgang var ved at tro, at han agiterede for vort ændringsforslag, da han diskuterede med venstresocialisterne, men jeg har nok taget fejl. Jeg vil gerne høre, om han ikke synes, de 3.500 kr. er en voldsom stigning for en enlig eller en folkepensionist.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg forstod ikke skatte- og afgiftsministeren før. Skatte- og afgiftsministeren omtalte forslaget fra 1977, som vi jo var enige om, men som venstre ikke ville tilslutte sig, og hvor lejeværdiberegningen havde 15. alm. vurdering som udgangspunkt med et tillæg af 35 pct., og hvor vi blev enige om 2 pct. mere, altså 37 pct. Nu kommer ministeren og påstår, at det, vi ville dengang, kostede parcelhusejerne flere hundrede millioner kroner. Den udregning kunne jeg godt tænke mig at se i skatte- og afgiftsudvalget, hvis det kunne give så mange penge, men måske mente ministeren, at der ingen penge var i det. Men dette forslag er der penge i. Her går 220 mill. kr. direkte fra parcelhusejerne til et andet område, som skal dækkes ind af disse mennesker, specielt dem, som har ejet deres ejendom fra før 1969. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at det ikke var det forslag, vi var enige om dengang, der kostede parcelhusejer-